

Acest articol nu poate fi reprodus sub nici o forma, pe nici un website sau in vreo publicatie tiparita,
fara acordul scris al autorului sau proprietarului

Traseu

Text: Dan Mazilu
Foto: Sandi Marțian și Dan Mazilu

Traseu bicicletă:

circuit munții Latoriței – munții Parâng

Circuitul în Munții Latoriței și Parâng este o tură destul de solicitantă, recomandată celor care au un antrenament bun, datorită diferenței de nivel ce trebuie acoperită și nu neapărat distanțelor. Circuitul durează două zile cu plecare și sosire în localitatea Ciunget, județul Vâlcea, parcurgându-se în total aproximativ 160 km. Aici se ajunge cu mașina de pe Valea Oltului (E81) și apoi spre vest pe DN7A în dreptul localității Brezoi pe râul Lotru, până se ajunge la DJ701D spre Ciunget, tot spre vest.

● Este bine să plecați pe traseu dimineață la prima oră, cu alte cuvinte este bine să dormiți în Ciunget. Sunt destul de multe zone pentru campare de-a lungul râului Latorița.

Fiind o tură de doar două zile, nu este necesar un bagaj mare, dar trebuie un cort dacă nu doriți să dormiți la gazdă. Este recomandat ca bagajele să fie cărate pe biciclete în coburi și nu în rucsac pe spate, fiind mult mai comod și mai puțin obosește. În prima zi se trece prin Cheile Oltețului și pe la Peștera și Mănăstirea Polovragi care bineînțeles că pot fi vizitate dacă se constată că există suficient timp. De reținut este că în prima zi trebuie să se ajungă până în localitatea Novaci, județul Gorj, pe DJ665.

Prima parte a traseului, plecarea din Ciunget, este pe asfalt, pe care se merge destul de mult până când acesta se transformă în drum forestier. Drumul este de calitate bună și poate fi parcurs fără probleme chiar și de o mașină, iar panta este de doar câteva grade, distanța parcurgându-se astfel repede. Pe parcurs se întâlnesc mai multe izvoare, însă nu este nevoie să ne realimentăm cu apă, întrucât efortul este mic. Se ajunge în final la barajul și lacul de acumulare Petrimanu, în jurul căruia sunt locuri de campare și câteva pensiuni. Până aici sunt aproximativ 15 km.

De la lacul Petrimanu, drumul continuă mai departe spre lacul Galbenul, dar noi mergem la deal spre sud tot pe drum forestier, de data aceasta mult mai înclinat. De aici avem urcuș continuu până în șaua Curmătura Oltețului; drumul este de calitate bună și poate fi parcurs și cu mașina. Există și două izvoare, primul în a doua jumătate a drumului și al doilea des-

tul de aproape de șa. De la lacul Petrimanu până în șa sunt aproximativ 6 km. Șaua Curmătura Oltețului este o zonă deschisă și probabil destul de expusă în caz de vreme rea. Aici se poate dormi doar la cort, întrucât nu există construcții unde să te poți adăposti.

Pe partea cealaltă a muntelui urmează coborârea pe valea râului Olteț. La scurt timp după ce începem coborârea întâlnim o stână și un izvor, iar drumul este de asemenea bun calitativ. Se menține astfel pentru o porțiune destul de mare, până când panta se mai îndulcește iar râul Olteț începe să se confunde pe alocuri cu drumul. În această zonă traseul este stricat de râu și în multe locuri nu este practicabil pentru o mașină normală. Pe parcurs mai întâlnim un izvor amenajat și mai multe construcții care pot fi folosite eventual pe post de adăpost în caz de nevoie. În final se ajunge în Cheile Oltețului și la Peștera Polovragi. Peștera este luminată electric și poate fi vizitată tot timpul anului. Se intră respectând un orar afișat la intrare, în grupuri însoțite de ghid. Din șaua Curmătura Oltețului și până la Peștera Polovragi sunt aproximativ 20 km.

De la peșteră continuăm spre localitatea și Mănăstirea Polovragi. Încet-încet apare asfaltul și până la mănăstire se merge pe DJ665. Mănăstirea Polovragi poate fi de asemenea vizitată, dacă există timpul necesar, după care se continuă spre Novaci unde trebuie să înnoptăm. Drumul dintre Polovragi și Novaci trece și prin Baia de Fier, Cernădia și Bercești și este 100% asfalt. De reținut este că pe această porțiune se întâlnesc pante și rampe de peste 10%, adică mai înclinate decât suntem obișnuiți. ➤

Traseu

După aproximativ 12 km se ajunge în Novaci, unde se poate dormi la pensiune, însă este recomandat să se continue drumul până la ieșirea din localitate, spre nord, pe valea Gilortului, unde se poate campa. Astfel se poate pleca a doua zi direct pe traseu. Din Novaci puteți urca spre Râncă pe DN67C, varianta normală, drum asfaltat în mare măsură, dar vă recomand drumul forestier de pe valea Gilortului care urcă în paralel cu drumul național, pe la vestul acestuia. Odată ieșiți din localitate, drumul devine forestier. Este practicabil și pentru mașină doar până într-un punct unde, la fel ca și pe valea Oltețului, râul a stricat mare parte din drum. Pe aceste porțiuni se înaintează greu cu bicicleta, fiind nevoie deseori să o împingeți întrucât râul a scos din albie bolovani mari și rotunzi. Apa nu lipsește în această zonă unde găsim mai multe izvoare amenajate de unde este bine să ne alimentăm. Drumul începe să urce pieptiș, iar apa devine mai rară. Pe parcurs întâlnim și un număr de cantoane forestiere părăsite care, în caz de necesitate, pot fi folosite ca adăpost.

Se urcă pe valea Gilortului până la o intersecție unde trebuie să virăm dreapta pe

valea pârâului Romanul. După aproximativ 45 de minute drumul devine mai abrupt și implicit mai bun calitativ. De aici mai avem 3 – 4 ore până la Râncă și în două locuri găsim izvoare amenajate. La Râncă există nenumărate pensiuni și restaurante unde este recomandat să mâncăm deoarece mai este mult de mers până înapoi în Ciunget.

Din Novaci până la Râncă sunt aproximativ 25 km pe drumul forestier; se pleacă de la 480 m și se ajunge la aproximativ 1670 m.

Din Râncă se continuă pe DN67C sau Trans-Parângul. Drumul este în întregime macadam și se urcă încă o porțiune bună de drum. În această zonă se întâlnesc destul de multe mașini, drumul fiind bun, însă este de reținut că după Pasul Urdele coborârea devine mai accidentată și o mașină normală nu ar face față. Se merge constant la o altitudine de 2000 m și, dacă vremea nu este favorabilă, este destul de periculos, fiind o zonă deschisă favorabilă vânturilor puternice, tunetelor și fulgerelor. Se urcă în continuu, pe alocuri pieptiș, până se ajunge în Pasul Urdele, cel mai înalt punct al acestui traseu, 2139 m. Până aici sunt aproximativ 7 km și nu există izvoare. După o coborâre intensă, la aproxi-

mativ 1880 m ne desprindem de drumul principal și mergem spre nord, intrând astfel pe platoul munților Latoriței și pe coasta Benghii. Drumul continuă cât se poate de vizibil o porțiune, însă odată intrați în zonele înalte, de peste 1900 m, iarba începe să îl acopere și pe alocuri dispare în întregime; trebuie să urmăriți cu atenție urmele de căruță. Traseul continuă aproximativ 21 km trecând frecvent de 1900 m, ceea ce îl face mai dificil seara, când este frig și nu mai aveți o imagine de ansamblu a zonei, foarte folositoare pentru orientare. În această zonă sunt multe stâni și drumuri pe care este ușor să vă rătăciți. Drumul devine mai abrupt și se intră pe valea râului Rudăreasa ieșind în final înapoi în Ciunget.

Concluzionând, acesta este un traseu foarte frumos, recomandat vara. Deși nu este foarte lung, din cauza diferențelor mari de nivel ce trebuie acoperite acesta se parcurge destul de greu și este bine să fiți pregătiți să înnoptați la ore târzii.

Traseul este recomandat pentru cicliștii intermediari spre avansați. ★

Ziua 1	Ciunget, lac Petrimanu, pas Curmătura Oltețului, Polovragi, Novaci
	Distanța: 70 km
	Diferența nivel: 1200 m
Ziua 2	Novaci, canton Cerbu (părăsit), canton Pleșcoia (părăsit), Râncă, pas Urdele, Șaua Ștefanu, vf. Puru, vf. Mogoș, valea Rudăreasa, Ciunget
	Distanța: 88 km
	Diferența de nivel: 2000 m

Acest articol nu poate fi reprodus sub nici o forma, pe nici un website sau in vreo publicatie tiparita, fara acordul scris al autorului sau proprietarului

